



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

Decretum Nicolai Papæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

non excuset. Viduis ac pupillis iniuste oppressis defensio tua subueniat. Ecce Frater Carissime, inter multa alia ista sunt Sacerdotij, ista sunt Pallij; quasi studiole seruaueris, quod foris accepisse ostenderis, intus habebis. Sancta Trinitas Fraternitatem Vestram diu conseruare dignetur incolumem, atque post huius seculi amaritudinem ad perpetuam perducatur beatitudinem.

Hic est Nicolaus I.

Decretum Nicolai Papa.

Nicolaus Episcopus, Seruus Seruorum Dei. Omnibus fidelibus Sanctæ Dei Ecclesiæ, præsentis temporis scilicet & futuri. Quisquis Dominum & Redemptorem nostrum Iesum Christum de sinu Patris ad terram pro demonstrandâ cordibus hominum verâ & certâ fide descendisse non dubitat, profecto non ignorat, omnes, qui eiusdem fidei per gratiam ipsius participes facti sunt, & principue Nos, qui per primum tantæ virtutis ministrum locum præcipuum retinemus, hominibus debere lucrandis insistere, & per vniuersas Gentes Verbi semina serere, & solatia serentibus ministrare. Nunc autem quia Ludouvicus sublimissimus Rex per Salomonem Venerabilem Episcopum ciuitatis Constantiæ nostro studuit Apostolatus intimare, quod piæ memoriæ Ludouvicus Imperator genitor suus quendam Monachum, nomine Ansgarium, de Monasterio Cor-

*Repetitio
priorum, ex
Præcepto
Ludouvicus
Imp. & De-
creto Grego-
rii pape.*

Corbeia tulisset, & collocasset eum iuxta Albiam fluvium in confinibus Danorum & Sclavorum, siue Saxonum, in castello Hammaburg, inter duos Episcopatus, Bremen & Verde, de quibus tollens Ecclesias & decimas ad sustentationem prouehendi iam fati Episcopi Clericorumque eius, condonasset in prædicto loco, annuente ac solemnitate Sedis Apostolicæ priuilegia præbente prædecessore nostro Beatæ memoriæ Papæ Gregorio; cuius etiam auctoritate in supradicto Nordalbingorum populo Sedes constituta est Archi-Episcopalis, in castello superius memorato Hammaburg; & in eadem quoque Sede Archi-Episcopus, accepto à Sede Apostolicâ Pallio primus est ordinatus Ansgarius, cui à prælato Pontifice delegata est cura seminandi Verbum Dei & animas lucrandi Deo. Cuius delegationis & auctoritatis & Pallij acceptionis pagina nobis est à prælato Filio nostro Ludouico Rege per iam dictum Salomonem sanctissimum Episcopum destinata, iuxta morem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ebullata; per cuius tenorem paginæ hæc ita fuisse comperimus, sicut pietas nobis iam fati Regis per fidelem virum Salomonem scilicet Episcopum intimauit. Vnde nos vestigia tanti Pontificis & prædecessoris nostri sequentes Gregorij, omnemque ibidem Deo dignam statutam prouidentiam agnoscentes, magnorum Principum vo-

M 4

S. Ansgarius secundo confirmatur, pallium accipit, & tum, Hamb. Ec.

*clafsa Ar-
chi Epifco-
paliſ deola-
ratur.*

tum, Ludovvici videlicet recordationis
 Auguſti, & æquiuoci eius filij excellentiffi-
 mi Regis, tam huius Apoſtolicæ auctoritatis
 præcepto, quàm etiam Pallij datione, more
 prædeceſſorum noſtrorum roborare decre-
 uimus. Quatinus tantâ fundatus auctoritate
 prænominatus Anſgarius primus Nordal-
 bingorum Archi-Epiſcopus, & poſt ipſum
 ſucceſſores eius lucrandis plebibus inſisten-
 tes aduerſus tentamenta diaboli validiores
 exiſtant: Ipſumque Filium noſtrum iam di-
 ctum Anſgarium Legatum in omnibus cir-
 cumquaque Gentibus Sueonum ſiue Dano-
 rum, nec non etiam Slauium vel in cæteris,
 vbicunq; illis in partibus conſtitutis diuina
 pietas oſtium aperuerit, publicam Euangeli-
 zandi tribuimus auctoritatem ipſamque Se-
 dem Nordalbingorum, Hammaburg dictâ,
 in honorem Sancti Saluatoris Sanctæque e-
 ius intemeratæ genitricis ſemper virginis
 Mariæ conſecratam, Archi-Epiſcopalem de-
 inceps eſſe decernimus: Atque vt ſtrenui præ-
 dicatoris Epiſcopi, poſt diſceſſum crebro di-
 cti Anſgarij Archi-Epiſcopi, perſona tanto-
 que officio apta eligatur ſemper ſucceſſio,
 ſub diuini iudicij obteſtatione ſtatui-
 mus. Verùm quia Karolus Rex, frater ſæpè dicti
 Regis Ludovvici, poſt diſceſſum Imperatoris
 patris ſui piæ memoriæ Ludovvici, abſtulit
 à prælato loco, qui dicitur Hammaburg,
 Monafterium quod appellatur Turholt, ut
 pote

*Cella Tur-
holt ab Hæ-
burgenſi Se-
de ablata:*

pote quod post partitionem inter fratres suos *et deficiens*
 in Regno suo coniacere videbatur situm, in *illa Ecclesia.*
 occidentali Francia, quod illic genitor suus
 ad supplementum & victum Episcopo &
 Clericis eius dederat; cœpère, sicut fertur,
 omnes ministri Altaris recedere, deficienti-
 bus quippe necessarijs sumtibus, ab ipsis re-
 cesserunt Gentibus, & eadem ad Gentes
 Legatio per huiusmodi factum defecit: ipsa
 que Metropolis Hammaburg penè deserta
 facta est. Igitur dum hæc agerentur mortuus
 est Bremensis Episcopus, quæ huic conti-
 gua esse dicitur: cumque sæpè dictus Rex,
 & hanc Diœcesin vacantem & illam novel-
 lam institutionem deficientem, insuper & v-
 tramque hanc Ecclesiam, Dei permittente
 occulto iudicio per barbarorum sæuitiam
 admodum attenuatam, quærere cœpit, qua-
 liter prædicta Bremensis Ecclesia prædictæ
 quoque novellæ Archi-Episcopali vniretur,
 ac subderetur Sedi, nostro hoc votum ro-
 borante decreto: Vnde persæpe nominatum
 Missum, Salomonem videlicet Constantiæ
 ciuitatis Episcopum, nobis hoc relatum est
 confirmandum ac postulatum est nostrâ au-
 ctoritate roborandum. Nos igitur id subtili
 perpendentes examine animo aduertimus
 propter instantem necessitatem & animarum
 lucra in Gentibus demonstrata vtile fore,
 Omnia enim quæ proficua Ecclesiæ proban-
 tur existere, & diuinis non resultant præce-

*Causa. et
 consiliū v-
 nitionis Ec-
 clesiarum
 Hambur-
 gensis et
 Bremensis.*

M s

ptioni-

ptionibus, licita & facienda esse non dubi-
ramus; maximè in tam nouellæ Christiani-
tatis plantatione, in qua varij solent euentus

*Decretum
Papale istâ
unionem
confirmans.* contingere. Quamobrem omnipotentis Dei,
& Beatorum Apostolorum Petri ac Pauli,
& hoc nostro decreto, decernimus secun-
dum Reuerendissimi Ludovvici votum, ip-
sas prædictas Diœceses, Hammaburgensem
& Bremensem scilicet, non deinceps duas,
sed vnum esse & vocari subdiq̃ue sedi quæ
prædecessoris nostri decreto Archi-Episco-
pali est munere sublimata, restitutâ duntaxat

*Pars que-
dam ablata
Ferdensitico
clesiâ red-
denda.*

de Bremensis Ecclesiæ rebus Episcopatu Ver-
densi parte inde antè ablatâ. Nullus verò Ar-
chi-Episcopus Colonienſis vllum sibi deinceps
in eadem Diœcesi vindicet potestatem:
quinimò & ipsis & omnibus omninò suades-
mus veræ religionis cultoribus, vt sacrâ hac
Legatione fungentibus adiutorio & solatio
sint; quatenus gratiâ huius beneficij plenam
mercedem recipere mereantur ab eo, qui di-
xit: Ite docete omnes Gentes, Et, Quicun-
que receperit vos, me recipit. Itaque omnia
à dilecto Filio nostro Rege Ludovvico ad
hoc Deo dignum officium deputata, nostrâ
etiam pia eius vota auctoritate firmamus.
Et quia casus præteritorum nos cautos fa-
ciunt in futurum, omnem quoque aduersantē
vel contradicentem atque pijs nostris his stu-
dijs quilibet modo insidiantem, Anathema-
tis mucrone percutimus, atque perpetuæ vl-
tionis

tionis reum diabolica sorte damnamus: ut
 culmen Apostolicum more prædecessorum
 nostrorum, causamque Dei pro affectu ze-
 lantes ab aduersis hinc inde partibus tutius
 muniamus. Et quia te, Charissime Fili An-
 gari, diuina Clementia nouâ in Sede primum
 disposuit esse Archi-Episcopum, nosque Pal-
 lium tibi ad Missarum solemnia celebranda
 tribuimus, quod tibi in diebus tuis, uti &
 Ecclesiæ tuæ perpetuo statu manentibus
 priuilegijs uti largimur. Quocirca huius in-
 dumentum honor morum à te viuacitate ser-
 uandus est. Si ergo pastores ouium sole ge-
 luque pro gregis sui custodia, ne qua ex eis
 aut errando pereat, aut ferinis lanianda mor-
 sibus rapiatur, oculis semper vigilantibus
 circumspectant; quanto sudore quantaque
 curâ debeamus esse peruiigiles nos qui Pasto-
 res animarum dicimur, attendamus & ne
 susceptum officium in terrenis negocijs ali-
 quatenus implicare debeamus, admonemus.
 Vita itaque tua Filijs tuis sit via: in ipsâ, si
 qua tortitudo illis inest, dirigant: in eâ,
 quod imitentur, aspiciant in ipsâ, se semper
 considerando, proficiant, ut tuum post De-
 um videatur esse bonum quod vixerint.
 Cor ergo tuum neque prospera quæ tem-
 poraliter blandiuntur, extollant, neque ad-
 uersa deiciant: districtum mali cognoscant.
 pius beniuoli sentiant. Insontem apud te
 culpabilem malitia aliena non faciat, reum
 gratia

*Alloquitur
 absente
 tanquam
 presentem*

*Pallij si-
 gnificatio-
 nes.*

gratia non excuset, viduis ac pupillis iniuste oppressis defensio tua subueniat. Ecce, Frater Carissime, inter multa alia ista sunt Sacerdotij ista sunt Pallij, quæ si studiosè seruaueris, quod foris accepisse ostenderis, inrus habebis. Veruntamen ista omnia superius annexa ab Apostolica Sede Beatitudini tuæ indultra agnosce, si à fide & decretis Sanctæ Catholicæ & Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ in nullo penitus declines: Quòd si à fide & institutis aut sanctionibus te tanto sublimantis honore Sedis Apostolicæ declinare studiosè præsumseris, his nostris tibi collatis careas beneficijs. Porrò de Pallio vti non nisi more Sedis concedimus Apostolicæ, scilicet vt successores tui per semetipsos vel per Legatos suos & Scriptum, fidem nobiscum tenere, ac Sanctas sex Synodos recipere, atque decreta omnium Romanæ Sedis Præsulum, & Epistolas quæ sibi delatæ fuerint venerabiliter obseruare atque perficere omnibus diebus suis scripto se & iuramento profiteantur. Scriptum per manum Zachariæ Notarij Regionarij & Scrinarij Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in mense Maio, Indictione duodecima. Benè valet. Data pridè Calend. Iunij, per manum Tiberij Primicerij Sanctæ Sedis Apostolicæ, Imperante Domino pijsimo Augusto Ludovico à Deo coronato magno Imperatore, Anno quintodecimo, indictione duodecima.

Epistola

*Conditio
indultis a
iustis.*

*Quomodo
Pallio ven-
dum.*